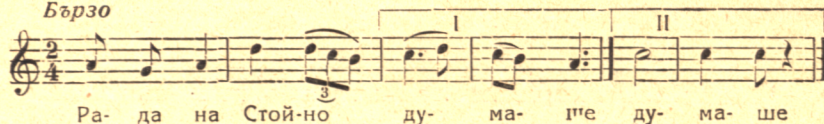

Поржка къмъ либе.

(Пѣе се на хоро).

209.

Бързо

Рада на Стойно думаше:
 — „Стойно ле любе, Стойно ле,
 Замина ли ти стадото?“
 — „Замина, любе, отиде,
 Пъкъ азъ се назадъ повърнахъ
 Да ти заржчамъ, поржчамъ:
 Често за вода не ходи,
 Здрава се болна престори,
 Че ще сгледници да дойдатъ,
 Сгледници и годеежници,
 Сгледници отъ друго село.
 Да имъ нишана не вземешъ,
 Най да имъ, любе, поискашъ
 Отъ гължбичка сърцето,
 Отъ яребичка крилцето,
 Отъ дива коза сирене,
 Подиръ тѣхъ ази ще пратя,
 Ще пратя китни сватове,
 Да ми нишана не върнешъ.“